

Czytania: Rz 3, 21-30a; Ps 130 (129), 1-2. 3-4. 5-6; Aklamacja J 14, 6; Łk 11, 47-54

Dzisiaj św. Paweł przypomina nam o darmości zbawienia, darmości naszego usprawiedliwienia. „wszyscy bowiem zgrzeszyli i pozbawieni są chwały Bożej, a dostępują usprawiedliwienia darmo, z Jego łaski, przez odkupienie, które jest w Chrystusie Jezusie. Jego to ustanowił Bóg narzędziem prześlania przez wiarę, mocą Jego krwi. Jesteśmy usprawiedliwieni przez Chrystusa przez Jego ofiarę na krzyżu, a z naszej strony przez wiarę w Niego. Trzeba tutaj widzieć też kontekst w jakim żył św. Paweł faryzeusz z wykształcenia. Tak jak Jezus krytykował faryzeuszy za zbyt formalne podchodzenie do Prawa Bożego, za stwarzania szczegółowych przepisów jak się należy zachować w każdej niemalże sytuacji, co wolno, a czego nie wolno robić, za brak wrażliwości na istotę praktyk religijnych tak samo i św. Paweł. Paweł chce przekazać słuchaczom, że usprawiedliwieni czy sprawiedliwość człowieka nie wynika z zachowywania tylko tych faryzejskich przepisów, zwyczajów które narosły przez pokolenia. W tym znaczeniu uczynki nie mogą człowieka zbawić, człowiek nie może zasłużyć sobie na zbawienie, przekupić Pana Boga dobrymi uczynkami. Dobre życie i dobre uczynki niekoniecznie oznaczają, że ktoś jest wierzący. Dla Pawła wszyscy jesteśmy odkupieni przez Chrystusa i teraz liczy się nasza odpowiedź, czyli tą odpowiedzią jest wiara w Niego, i dopiero z wiary w Boga i dzięki Jego łasce, przechodzimy do dobrych uczynków i do dobrego życia. „Wiara bez uczynków jest martwa”. Wiara to nie system poglądów zapisany w książkach, ale wiara to styl życia, czyli konkretny sposób zachowywania się, czyli prawe i bogobojne życie i dobre uczynki, bo to jest styl życia, który wypływa z wiary, z wiary w Syna Bożego i Ewangelię.

Tym, co chce podkreślić św. Paweł jest to co wyraża psalmista: „Jeśli zachowasz pamięć o grzechach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale Ty udzielasz przebaczenia, aby ze czią Ci złożono”. Najpierw jest Boże przebaczenie, które uzdalnia nas do tego, abyśmy mu mogli służyć i oddawać cześć. Z naszej strony potrzebna jest ufność i wiara, wrażliwość na Jego słowa, aby nimi żyć. Dlatego psalmista kontynuuje: „Pokładam nadzieję w Panu, dusza moja pokłada nadzieję w Jego słowie. Dusza moja oczekuje Pana”.

Prośmy pana Boga o wiarę i aby nasze życie było radosnym przygotowywaniem się na spotkanie z Nim.

o. Wiesław Jonczyk SJ